

РЕШЕНИЕ

№ 24441

гр. София, 15.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11463** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 70-73 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по искане на Д. Д. Н. за възобновяване на основание чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН на административнонаказателното производство, приключило с наказателно постановление (НП) № 11-01-889/2022/09.05.2023г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ), потвърдено с решение от 23.01.2024г. по НАХД № 8759/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 8 състав, влязло в сила на 09.04.2024г.

В искането се поддържа, че са открити нови обстоятелства и доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни на наказващия орган – директора на АДФИ – С., СРС и АССГ, а именно включването в обявлението на изискването в изпълнение на заповед на МТСГ и Насоките за адаптиране на работните места в условията на пандемия от COVID -19, както и наличието към 26.03.2021г. на редица нормативни разпоредби и заповеди задължаващи изпълнителния директор на АЗ в качеството му на ръководител на публичен орган с голям брой заболяли и/или с вписани с диагноза COVID -19 и починали лица, както и голям брой работещи в АЗ със стотици хиляди ползватели на услугите и посещаващи бюрата по труда. Предвид ограничителните мерки било наложително в ОП да бъде включено изискването, заради което е наложено наказанието, тъй като е свързано с необходимостта от осигуряване на непрекъсната работа на доставената система и на всеки дигитален монитор в нея,

което изисква бърза реакция за отстраняване на възникнал проблем и гаранционно обслужване с цел осигуряване на възможно най-широка защита на служителите и потребителите на Агенцията по заетостта (АЗ). Излага съображения за законосъобразност и целесъобразност на поставеното изискване. Прилага писмо и решение на Министерство на труда и социалната политика (МТСП) от 01.10.2024г. за предоставяне на обществена информация по реда на Закона за достъп до обществена информация за общия брой преболеждали и общия брой починали от всички служители на АЗ за периода 19.03.2020г.-10.02.2021г., писмо на АЗ от 30.09.2024г., Насоки на ЕС COVID-19: завръщане на работното място; заповеди от 26.01. и 18.03.2021г. на Министерство на здравеопазването (МЗ), публикувани на сайта на министерството, касаещи въвеждането на временни противоепидемични мерки на територията на Р България, считано от 22.03.2021г. до 31.03.2021г.

Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на искането.

Прокурорът от СГП намира, че искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените в искането основания, приема следното от фактическа и правна страна.

С НП № 11-01-889/2022/09.05.2023г., издадено от директора на АДФИ на Д. Д. Н. на основание чл.247, ал.1 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) е наложена глоба в размер на 10 000 лв. за това, че в качеството му на лице по чл. 5, ал. 2, т. 12 от ЗОП, а именно – възложител на обществена поръчка с обект доставка на компютърно оборудване, и принадлежности, дисплеи и софтуерни пакети за защита, като в обявлението за възлагане на поръчката било е въведено изискване участникът да разполага със сервизни центрове за поддръжка и ремонт на предлаганото оборудване в най-малко 7 областни града на територията на РБ. Била подадена една единствена оферта от дружество, определено съответно и за изпълнител на поръчката. При обжалването на НП районният съд го е намерил за законосъобразно и потвърдил с решение от 23.01.2024г. по НАХД № 8759/2023г. на СРС, което при касационното му обжалване е оставено в сила с окончателно решение № 2309/09.04.2024г. по КАНД № 2167/2024г. на АССГ, XVI касационен състав.

На 27.09.2024г. пълномощник на санкционираното лице и искател в настоящото производство е поискал информация от МТСП и от АЗ относно общи брой служители на последната, съответно преболеждали и починали от Ковид-19 в периода от 19.03.2020г. – 10.02.2021г. С решение № РД-19-16/01.10.2024г. на главния секретар на МТСП и писмо № 10-10-5117#1/30.09.2024г. на главния секретар на АЗ поисканата информация била предоставена. С представените заповеди № РД-01-51/26.01.2021г. на министъра на здравеопазването са въведени противоепидемични мерки в периодите съответно от 01.02.2021г. до 30.04.2021г. и от 22.03.2021г. до 31.03.2021г. Представено е и издание на Европейската агенция за безопасност и здраве при работа от 2020г., съдържащо насоки на ЕС за адаптиране на работните места и защита на работещите при завръщане на работното място.

От така представените писмени доказателства не се установяват обстоятелства, които същевременно да са нови и да са от съществено значение за разкриване на обективната истина, които да са основание за възобновяване на административнонаказателното производство съгласно чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН; съответно, те не са обстоятелства или доказателства от вида, посочен в тази разпоредба. За да са основание за възобновяване наведените обстоятелства или доказателства трябва да са нови – тоест да не са били известни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта и да са от съществено значение за разкриване на обективната истина.

Представените с искането за възобновяване писмени доказателства не са такива и от тях не се установяват нови обстоятелства, които да са съществени по смисъла на чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН. Пандемията COVID-19 и въведените за ограничаване на последствията ѝ мерки са общоизвестни обстоятелства, съществували и към момента на постановяване на решението за откриване на процедурата по възлагане на обществената поръчка на 26.03.2021г. и към момента на връчване на съставения акт за установяване на административно нарушение на 11.11.2022г., след което нарушителят е могъл да ги посочи във възраженията си по акта, ако ги е намирал относими; били са общоизвестни обстоятелства и в целия последващ период, в т. ч. на проведения съдебен контрол за законосъобразност. Същите като публикувани на интернет страниците на съответните ведомства са били известни и на нарушителя, и на наказващия орган и съда. В искането се твърди, че процесното изискване при възлагането на ОП е съобразено с противоепидемичните мерки и насоки за работа в условията на пандемия, но дори и това да е така, тези обстоятелства (както мерките и насоките, така и съобразяването от възложителя с тях при ОП), не са нови, а позоваването на тях е въпрос на защитата му срещу акта и НП, предмет на преценката за законосъобразност от съда в хода на обжалването и това дали е съобразено или не е, не е основание за възобновяването на административнонаказателното производство. Освен, че не са нови тези наведени обстоятелства и представени доказателства към искането, не може да се приеме и, че са относими към отговорността на санкционираното лице. Неотносима към административнонаказателната отговорност на лицето за нарушение на изисквания на ЗОП е предоставената обществена информация с представените към искането решение № РД-19-16/01.10.2024г. на главния секретар на МТСП и писмо № 10-10-5117#1/30.09.2024г. на главния секретар на АЗ брой на преболеждали и починали служители в Агенцията в периода периода от 19.03.2020г. – 10.02.2021г. Съответно, не може да се приеме, че тази информация разкрива релевантни за процесното искане обстоятелства, а именно – от съществено значение за разкриване на обективната истина, по смисъла на чл.70, ал.2, т.3 ЗАНН.

Поради това, макар направено в срока по чл.71, т.2 ЗАНН, от активно легитимирано лице и поради това – допустимо, искането е неоснователно.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Разноските са дължими на АДФИ, която е юридическо лице съгласно чл.6, ал.1 от Закона за държавната финансова инспекция.

Така мотивиран и на основание чл. 73 от ЗАНН, Административен съд – [населено място], XX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. Д. Н., с ЕГН [ЕГН], за възобновяване на основание чл.70, ал.2, т.3 от ЗАНН на административнонаказателното производство, приключило с влязло в сила наказателно постановление № 11-01-889/2022/09.05.2023г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция.

ОСЪЖДА Д. Д. Н., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция сумата 80 лв. (осемдесет лева) юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

